

מ"ת 4511/06/17 - פהד הזייל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 4511-06-17 מדינת ישראל נ' הזייל(עציר)
תיק חיצוני: 252281/2017

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מבקשים	פהד הזייל (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה דחופה לעיון חוזר בתנאי שחרור של המבקש לצורך יציאה לריצוי עבודות שירות.

בתיק זה הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים ובד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כתב אישום המייחס למבקש עבירה של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח לאחר שנמצא המבקש בתאריך 11.06.2017 בשעה 13:28 נוהג ברכב מסוג טרקטור וזאת על אף שנפסל מלנהוג בתיק 32544-03-14 למשך 6 חודשים בתיק 325-06-14 לתקופה של 8 חודשים, בתיק 12646-03-16 לתקופה של 10 חודשים.

בית משפט קבע כי קיימות ראיות לכאורה ומסוכנות ושיש מקום לעצור את המבקש עד תום ההליכים (החלטה מיום 15.06.2017) והמבקש נשלח לקבלת תסקיר מעצר.

בתיק הוגשו 3 תסקירים.

שירות המבחן ציין כי המבקש התקשה לבחון דפוסיו הבעייתיים והסתבכויותיו החוזרות והמליץ לאחר הגשת תסקירים נוספים לשחרורו של המבקש לחלופות מעצר עם פיקוח.

נוכח מסוכנותו כפי שנקבע בהחלטות בתיק הורתי בהחלטתי מיום 18.07.2017 על שחרורו של המבקש למעצר בית בבית הוריו, בפיקוח שני הורים, דוד, אח וגיס ל-24 שעות ושני מפקחים יחדיו וערבויות נוספות.

כיום מונחת בפני עיון חוזר בתנאים לצורך יציאה להמשך ריצוי עבודות שירות.

אין בידי לקבל את הבקשה.

עמוד 1

סע'52 (א) לחסד"פ הדין בבקשה לעיין חוזר קובע כי ניתן לעיין מחדש בתנאי השחרור אם נתגלו עובדות חדשות, השתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן החלטה.

אין חולק כי אין מדובר בעובדה חדשה, הרי על פי דברי ב"כ המבקש עניין ריצוי עבודות השירות היה ידוע למבקש במהלך הדיונים כי הוא התחיל את עבודות שרות ביום 20/3/17 כשהוא עוד לא היה עצור.

כמו כן על החלטה לשחרר את המבקש לא הוגש ערעור .

כך שלא מצאתי שהשתנו נסיבות וכל מה שניתן לקבוע כי המבקש הלך בדרך של קבלת החלטות בעניין שחרור למעצר בית ורק לאחר מכן מצא להעלות את הבקשה לשחרור לצורך ריצוי עבודות השירות.

הוסיף כי , גם אין מדובר בחלוף הזמן, שכן החלטה אחרונה בעניין מעצרו של המבקש ניתנה ביום 18.07.2017, כלומר לפני חודש ומספר ימים ולאחר שעל פי המלצת שירות המבחן (תסקיר אחרון מיום 13.07.2017) ממליץ על שחרור למעצר בית בתנאים.

בית משפט מחוזי ובית משפט עליון כבר הביעו דעתם בבקשה מסוג זה כאשר נקבע בע"ח (מרכז) 24861-05-19 יעקב אליהו נ' מ"י:

"צדק גם בית משפט קמא בכך שקבע שאין מדובר בשינוי נסיבות. העורר היה אמור להתחיל את ביצוע עבודות השירות בתאריך 21.12.12. הנהיגה שבה נתפס נוהג ללא רישיון וללא ביטוח כשהוא פסול לנהיגה הייתה ב- 23.12.2012.... כאשר ביצע את העבירה נשוא תיק זה, היה עליו לדעת שאם יתפס יעצר, הרי יימנע ממנו לבצע עבודות שירות...".

ובבש"פ 1783/2013 קבע כב' השופט רובינשטיין:

"יסודה של הבקשה בעובדה, כי המעשים המיוחסים למבקש נעשו בזמן שהלה היה בתקופת ביצוע עבודות שירות, שנגזרו עליו בתיק אחר. סבורני, כבית משפט מחוזי, שעובדה זו - מלמדת על קושי במתן אמון במבקש נזקפת לחובתו דווקא (ראו בש"פ 10801/04 בן חמו נ' מ"י (לא פורסם, 5.12.04); בש"פ 9089/11 עזרא נ' מ"י (לא פורסם, 25.12.11)). גם אם - כטענת המבקש - פועל יוצא של דחיית הבקשה להקלה בתנאי מעצר הבית הוא הפסקת עבודות שירות וריצוי יתרת העונש במאסר, מה שכמובן איני מביע כל דעה לגביו והוא תלוי בהחלטות ובנסיבות שמחוץ לתיק זה אין למבקש להלין בעניין זה אלא על עצמו".

ולאחרונה ניתנה החלטה על ידי כב' השופט יקואל (מחוזי מרכז) בעמ"ת 50316-05-17 הדוחה בקשה מסוג זה בנסיבות דומות.

אציין כי נזקפת מסוכנות רבה מהמבקש כאשר בעברו התעבורתי עבירות חוזרות בגין נהיגה בזמן פסילה וכפי שעולה

מתסקירי שירות המבחן.

מכל הנימוקים הנ"ל הנני דוחה את הבקשה.

המזכירות תעביר העתק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ל' אב תשע"ז, 22 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.